

Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnim prevajanjem [Povezava]. Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvirno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo [jezikovno in prevajalsko politiko](#) [Povezava].

Odločba v zadevi 1520/2006/WP - Kandidatu je bila zavrnjena odobritev dodatnega prispevka za stroške

Odločba

Primer 1520/2006/WP - Preiskava uvedena dne 03/07/2006 - Odločba z dne 19/07/2007

Nemški državljani se je udeležil razgovora za zaposlitev na Generalnem direktoratu Komisije za izobraževanje in kulturo v Bruslju. Povrnjeni so mu bili potni stroški in prejel je dnevnic v višini 50 EUR. Vendar je v pritožbi varuhu človekovih pravic trdil, da bi moral prejeti dodatni prispevek v višini 50 EUR, ker se je v kraj stalnega bivališča v Severni Nemčiji vrnil po polnoči. Skliceval se je na odlomek iz zadevnih pravil, ki določajo: „[Č]e se zadevna oseba po zaključku izbirnega preskusa, razgovora ali zdravstvenega pregleda ne more vrniti pred polnočjo v kraj, ki je naveden v vabilu, je upravičena do prejema dodatnega prispevka v višini 50 EUR.“

Komisija je v svojem mnenju pojasnila, da so bile dnevnice dodeljene za vsako polno 24-urno obdobje. Če je pritožnik menil, da se ne bo mogel vrniti domov pred polnočjo, bi lahko ostal v Bruslju še eno noč, za kar bi prejel nadomestilo v obliki druge dnevnic. Vendar bi se v običajnih prometnih razmerah lahko vrnil domov na dan razgovora. Komisija je trdila, da ne more biti odgovorna za to, da je vožnja nazaj trajala dlje, kot je bilo predvideno. Pripomnila je, da je bil čas, ki ga je pritožnik navedel, veliko daljši od predvidenega časa za tako pot.

Varuh človekovih pravic je to preveril na več spletnih straneh za načrtovanje poti in ni bil povsem prepričan o pravilnosti osnovne domneve Komisije glede časa, ki naj bi ga pritožnik porabil za vožnjo domov. Varuh človekovih pravic je menil, da se vprašanje, ali bi se oseba lahko vrnila domov pred polnočjo ali ne, ne bi smelo ocenjevati abstraktno, ampak bi bilo treba upoštevati dejanske razmere v posameznem primeru. Argumenti, ki jih je pritožnik predstavil, da bi upravičil daljši čas vožnje, in sicer, da je moral oditi iz Bruslja v večerni prometni konici ter se je moral vmes ustavljati, ker je vozil ponoči in po napornem dnevu v Bruslju, se niso zdeli neupravičeni.

Zato je varuh človekovih pravic Komisiji predlagal sporazumno rešitev in jo zaprosil, naj prouči odobritev dodatnega prispevka pritožniku.

Komisija je odgovorila, da razume argumente varuha človekovih pravic. Zaradi dobrega upravljanja in ob upoštevanju okoliščin tega primera ter zelo nizkega zadevnega zneska je sprejela predlog varuha človekovih pravic in se zavezala, da pritožniku izplača dodatni prispevek v višini 50 EUR.

Pritožnik je obvestil službe varuha človekovih pravic, da je ponudba Komisije natanko taka, kot je upal, in se jim zahvalil za trud.

Strasbourg, 19. julija 2007

Spoštovani gospod D.,

17. in 19. maja 2006 ste zoper Evropsko komisijo vložili pritožbo pri Evropskem varuhu človekovih pravic v zvezi s povračilom stroškov, ki ste jih imeli pri zdravniškem pregledu in razgovoru za zaposlitev v Bruslju.

Dne 27. in 28. junija 2006 ste poslali dodatne informacije v podporo svoji pritožbi.

Pritožbo sem 3. julija 2006 posredoval predsedniku Komisije. Komisija je svoje mnenje poslala 15. septembra 2006. Dne 21. septembra 2006 sem vam jo poslal skupaj s povabilom k predložitvi pripomb, ki ste ga poslali 2. oktobra 2006.

22. februarja 2007 sem na Komisijo naslovil predlog za sporazumno rešitev. V dopisu z dne 2. marca 2007 me je Komisija prosila za podaljšanje roka za odgovor do 31. maja 2007, pri čemer je zlasti navedla, da so za vašo zadevo potrebne zapletene notranje razprave. Dne 12. marca 2007 sem odobril zahtevano podaljšanje in vas o tem ustrezno obvestil.

Komisija je 4. junija 2007 poslala prvotno francosko različico replike. Prevod v nemščino je poslala 18. junija 2007. Istega dne sem vam jo poslal s povabilom, da izrazite pripombe.

V telefonskem pogovoru s pravnim uslužbencem, pristojnim za vašo zadevo, ste 26. junija 2007 navedli, da je ponudba, ki jo je Komisija dala v odgovoru na moj predlog za sporazumno rešitev, ustrezala rezultatu, za katerega ste upali. Zahvalili ste se moji službi za njihov trud.

Zdaj pišem, da vas obveščam o rezultatih preiskav, ki so bile opravljene.

PRITOŽBA

Pritožnik, nemški državljani, je 15. marca 2006 opravil zdravniški pregled in opravil razgovor na Generalnem direktoratu Komisije za izobraževanje in kulturo v Bruslju. Zdravniški pregled je bil opravljen ob 8.00. Intervju se je končal ob 16.50. Pritožnik je zaprosil za povračilo stroškov v zvezi z potovanjem v Bruselj, pri čemer je navedel, da je 14. marca 2006 ob 9.00 zapustil prebivališče v bližini Oldenburga v severni Nemčiji in da je istega dne ob 15.00 prispel v Bruselj. 15. marca 2006 je zapustil Bruselj ob 17.30 in se 16. marca 2006 vrnil ob 00.30.

Ustrezna pravila za povračilo stroškov v primeru pritožnika so „pravila o skupnem povračilu potnih stroškov in dnevnic za osebe, ki niso povezane s Komisijo, ki jih je Komisija povabila na natečaj, razgovor ali zdravniški pregled“ (1) („pravila“). Člen 8(3) Poslovnika določa:

„Če razdalja med krajem stalnega prebivališča in krajem, kjer poteka natečaj, razgovor ali zdravniški pregled, presega 150 km, se odobri dnevnic v višini 50 EUR.

Ta dnevnic v višini 50 EUR (za vsako polno 24-urno obdobje) se dodeli samo za dneve, potrebne za izvedbo natečaja, razgovora ali zdravniškega pregleda.

Krijejo tudi stroške nočitve na kraju natečaja, razgovora ali zdravniškega pregleda. Če se zadevna oseba po zaključku natečaja, razgovora ali zdravniškega pregleda ne more vrniti pred polnočjo na kraj, naveden v povabilu, je upravičena do dodatnega prispevka v višini 50 EUR.

Komisija je 10. aprila 2006 na bančni račun pritožnika nakazala znesek v višini 211,60 EUR. Pritožnik je v elektronskem sporočilu Komisiji z dne 18. aprila 2006 pripomnil, da se zdi preostali znesek 111,60 EUR veliko prenizek za povratno vozovnico med Brusljem in železniško postajo, ki je najbližje kraju njegovega prebivališča, ker je bilo z osebo, pristojno v Generalnem direktoratu Komisije za upravo, dogovorjeno, da se mu dodelita dve dnevnici v višini 50 EUR. Pristojni uradnik Urada Komisije za upravljanje in plačevanje posameznih pravic (v nadaljnjem besedilu: PMO) je 20. aprila 2006 odgovoril, da je potovalna agencija Komisije ugotovila, da je Oldenburg železniška postaja, ki je najbližje temu kraju. Povratna vozovnica za drugi razred iz Oldenburga v Bruselj stane 161,60 EUR. Ker je bila dnevnic dodeljena samo za vsako polno 24-urno obdobje, mu je bilo odobreno enotno nadomestilo v višini 50 EUR. Tako je bil znesek, ki je bil prenesen, pravilen.

Pritožnik je v elektronskem sporočilu z dne 20. aprila 2006 temu izračunu nasprotoval. Navedel je, da je moral že prenočiti v hotelu v Bruslju, katerega stroški so bili kriti z dnevnico. Vendar se ob upoštevanju časa razgovora, prometa v Bruslju in potrebnih odmorov od vožnje ni mogel vrniti domov pred polnočjo. Trdil je, da bi, če bi se peljal z vlakom, 16. marca 2006 prispel v Oldenburg šele okoli 7.00. Zato je zaprosil za dodelitev drugega dnevnega nadomestila. Komisija je še isti dan ponovila, da je bila dnevnic dodeljena za vsako polno 24-urno obdobje. V primeru pritožnika je v drugem 24-urnem obdobju manjkalo osem ur in pol.

Pritožnik je v elektronski pošti z dne 21. aprila 2006 opozoril, da je v skladu s tretjim odstavkom člena 8(3) Poslovnika upravičen do dodatnega prispevka, če se ne more vrniti domov pred polnočjo na dan razgovora. Komisija je v odgovoru z istega dne navedla, da se dnevnice in dodatni prispevki dodeljujejo le za vsako celotno 24-urno obdobje. V zvezi s trditvijo pritožnika, da se ni mogel vrniti domov pred polnočjo, je Komisija navedla, da če kandidat meni, da se ne more vrniti domov na isti dan, lahko v hotelu preživi dodatno noč, kar bi upravičilo dodelitev dodatnega prispevka, če bi kandidat dejansko imel dodatne stroške. Vendar to ni veljalo za pritožnika.

Pritožnik je v elektronskem sporočilu z dne 27. aprila 2006 vztrajal, da mu je treba dodeliti

dodaten prispevek.

Pritožnik se je po elektronski pošti z dne 17. in 19. maja 2006 obrnil na evropskega varuha človekovih pravic. Trdil je, da je pravilnik protisloven, saj po eni strani določa, da se dnevnice dodeljujejo samo za vsako polno 24-urno obdobje, po drugi strani pa, da je bil dodeljen dodaten prispevek, če se kandidat ne bi mogel vrniti v kraj svojega prebivališča pred polnočjo. Pritožnik je menil, da bi morala druga določba prevladati nad prvo določbo. Po njegovem mnenju je bil predlog Komisije, da bi lahko še eno noč ostal v Bruslju, ciničen, saj bi moral zaradi tega vzeti še en dan letnega dopusta.

Pritožnik je navedel naslednje trditve:

- Komisija naj bi neupravičeno zavrnila dodelitev dodatnega prispevka, ker se ni mogla vrniti v kraj stalnega prebivališča pred polnočjo na dan zdravniškega pregleda in razgovora.
- Komisija ni odgovorila na njegovo elektronsko sporočilo z dne 27. aprila 2006.

Pritožnik je trdil, da bi mu bilo treba dodeliti dodaten prispevek.

PREISKAVA

Mnenje Komisije

Komisija je v svojem mnenju pojasnila, da se je pri izračunu dnevnic oprla na čas, ki so ga kandidati navedli na svojih prijavnih obrazcih, da bi določila njihov skupni čas potovanja. Dnevnice so bile dodeljene za vsako polno 24-urno obdobje. Čas, ki so ga navedli kandidati, je bil preverjen na podlagi predloženih dokazil, v primeru vožnje z avtomobilom pa na podlagi informacij, ki so na voljo na specializiranih spletnih straneh za cestna potovanja. Pritožnik je izjavil, da je potovanje v tujino trajalo šest ur (od 9.00 do 15.00) in da je povratno potovanje trajalo sedem ur (od 17.30 do 00.30). Ocenjeni čas potovanja, izračunan na specializiranih spletnih straneh, se je gibal med 4,16 in 4,34 ure. Tako je bil čas potovanja, ki ga je navedel, veliko daljši od predvidenega časa za takšno potovanje. Na podlagi časa, ki ga je navedel pritožnik, je njegov skupni čas potovanja znašal 39,30 ure. V skladu s pravilnikom je to obdobje obsegalo eno polno 24-urno obdobje, kar pomeni, da je bil pritožnik upravičen do enega dnevnega nadomestila.

V zvezi s trditvijo pritožnika, da je bil upravičen do dodatnega prispevka, ker je prišel domov po polnoči, je Komisija trdila, da če bi kandidat menil, da se ne bo mogel vrniti domov pred polnočjo, bi lahko ostal v kraju razgovora za drugo noč, za katero mu bo povrnjena druga dnevnic. Vendar je pritožnik v obravnavanem primeru menil, da bi se lahko vrnil domov pred polnočjo, kar bi bilo mogoče v običajnih prometnih razmerah. Komisija je trdila, da ne more biti odgovorna za dejstvo, da je povratno potovanje trajalo dlje, kot je bilo predvideno.

Komisija je dodala, da pravila včasih povzročajo težave pri razlagi v zvezi s splošno opredelitvijo dnevnic, dodeljenih za vsako polno 24-urno obdobje. Zato je Komisija v glavnem upoštevala skupni čas potovanja, da bi izračunala število dnevnic za dodelitev in s tem zagotovila enakost v zvezi s časom vrnitve. Če bi kandidat ugotovil, da mora ostati še eno noč v kraju razgovora, kar mu je povzročilo dodatne stroške, bi mu bil dodeljen dodatni prispevek.

Komisija je menila, da je člen 8(3) Poslovnika uporabila povsem pravilno. Dodala je, da če bi se izjemoma odločila, da pritožniku dodeli dodaten prispevek, bi bilo to diskriminatorno do drugih kandidatov, ki bi se pod podobnimi pogoji lahko odločili ostati še eno noč v Bruslju in bi prejeli dodaten prispevek, čeprav bi dejansko imeli dodatne stroške, ki so bili pogosto veliko višji od povrnjenega zneska.

V zvezi z domnevnim neodgovorom je Komisija navedla, da je pritožnik po elektronski pošti z dne 20. aprila 2006 zaprosil za pojasnila. Komisija je odgovorila istega dne. Pritožnik je 21. aprila 2006 ponovil svojo zahtevo za dodelitev dodatnega prispevka. Istega dne mu je Komisija poslala zelo podroben odgovor o metodi, ki jo je uporabila za izračun dnevnic. Pritožnik je 27. aprila 2006 ponovno zaprosil za dodelitev dodatnega dodatka. Komisija je navedla, da glede na to, da zadnje elektronsko sporočilo ni vsebovalo nobenega novega vidika ali argumenta, se ji ni zdelo primerno odgovoriti.

Pripombe pritožnika

Pritožnik je v svojih pripombah vztrajal pri svoji pritožbi. Spomnil je, da je moral v Bruselj odpotovati že 14. marca 2006, in navedel, da kandidati, ki so potovali v Bruselj z razdalje več kot 150 km in so se lahko vrnili v kraj stalnega prebivališča pred polnočjo, ne bi prejeli nobenega nadomestila, če bi sledili logiki dodeljevanja dnevnic samo za vsak polni 24-urni čas. Pritožnik je menil, da je zaradi teh premislekov pravilo dnevnic smiselno le, če temelji na koledarskih dnevih. V nasprotnem primeru bi bil tretji odstavek člena 8(3) odveč.

Pritožnik je tudi navedel, da je menil, da je predlog Komisije, da bi lahko še eno noč ostal v Bruslju, nedopusten, saj bi moral izkoristiti še en dan dopusta in ker bi dodatni stroški, ki bi jih imel, močno presegli povrnjeni znesek.

Poleg tega je pritožnik trdil, da gradivo, na katerem je Komisija utemeljila izračun časa potovanja, ni prepričljivo. Čas potovanja 4,30 ure med krajem njegovega prebivališča in Brusljem ni upošteval potrebnih odmorov od vožnje in je predvideval idealne okoliščine. Vendar pa se je po intervjuju moral vrniti v hotel in vzeti avto. Kasneje je moral zapustiti Bruselj med večernim prometom. Zaradi dolgega dneva, ki ga je preživel v Bruslju, in zaradi dejstva, da je potoval ponoči, je moral na poti odmora. Zato časa potovanja, ki ga je izračunal iskalec poti, ni bilo mogoče razumeti tako, da bi odražal dejanski čas potovanja.

Pritožnik je dodal, da bi moral, če bi uporabljal javni prevoz, 14. marca 2006 odpotovati v Bruselj, da bi bil pravočasno na zdravniški pregled, in bi se lahko čim prej vrnil z nočnim vlakom, ki bi 16. marca 2006 prispel v Oldenburg okoli 7.00.

Pritožnik je prav tako poročal, da je bil v podobnem primeru aprila 2005, ko je opravil zdravniški pregled ob 8.00 in razgovor do 17.00, dobil drugo dnevnic. Navedel je, da se Poslovnik, kolikor je vedel, medtem ni spremenil, temveč je imel le razporeditev nalog znotraj Komisije.

PRIZADEVANJA VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC ZA DOSEGO PRIJATELJSKE REŠITVE

Sporna vprašanja med Komisijo in pritožnikom

Po skrbni preučitvi mnenja in pripomb varuh človekovih pravic ni bil zadovoljen, da se je Komisija ustrezno odzvala na pritožnikove trditve in trditve. To stališče je temeljilo na naslednjih premislekih:

1 V zvezi z domnevnim neodgovorom Komisije na elektronsko sporočilo pritožnika z dne 27. aprila 2006 je varuh človekovih pravic opozoril, da je dobra upravna praksa, da hitro in na način, ki jim je čim bolj koristen, odgovori na korespondenco državljanov. V tem primeru se je zdelo, da je Komisija hitro odgovorila na pritožnikova elektronska sporočila z dne 18., 20. in 21. aprila 2006 in da je precej jasno izrazila svoje stališče. Vendar je varuh človekovih pravic menil, da te okoliščine Komisiji ne omogočajo, da preprosto prezre nadaljnjo korespondenco pritožnika. Varuh človekovih pravic je menil, da če bi Komisija menila, da se vsebina pritožnikove nadaljnje elektronske pošte ponavlja, bi bila dobra upravna praksa, da pritožnika o tem ustrezno obvesti in razglasi, da bo korespondenca z njim prekinjena, če ne bo predložil novih pomembnih informacij ali novih argumentov. Vendar je varuh človekovih pravic ugotovil, da je Komisija v svojem mnenju o tej zadevi ponovno podrobno pojasnila svoje stališče do pritožnikove zahteve, ki ga je ponovil v svojem elektronskem sporočilu z dne 27. aprila 2006. Ker je varuh človekovih pravic nameraval predlagati sporazumno rešitev vsebinskega problema, ki je bil izpostavljen v tem elektronskem sporočilu, je prišel do predhodnega zaključka, da če bi bilo mogoče doseči sporazumno rešitev, tega vidika pritožbe ne bi bilo treba nadalje obravnavati.

2 V zvezi z zavrnitvijo Komisije, da pritožniku dodeli dodatni prispevek, je varuh človekovih pravic ugotovil, da se v skladu s členom 8(3) pravilnika odobri dodatni prispevek v višini 50 EUR, „*če se zadevna oseba ne more vrniti pred polnočjo na kraj, naveden v povabilu*“. Varuh človekovih pravic je menil, da je treba za oceno utemeljenosti pritožnikovega stališča preučiti, kako ugotoviti, ali se oseba „ne more vrniti“ („*n' est plus mesure de rentrer*“) pred polnočjo.

V zvezi s tem se je zdelo, da je Komisija predlagala abstraktni pristop. Trdila je, da je bil čas potovanja, ki ga je navedel pritožnik, veliko daljši od ocenjenega časa potovanja (po specializiranih spletiščih med 4,16 in 4,34 ure). Varuh človekovih pravic se je posvetoval z več spletnimi stranmi za načrtovanje poti. Poleg približevanja ocen, ki jih navaja Komisija, je našel tudi ocene daljših potovalnih časov, pri čemer je na enem spletnem mestu za načrtovanje poti predviden šesturni čas potovanja. Zato varuh človekovih pravic tudi ob upoštevanju abstraktnega pristopa Komisije ni bil popolnoma prepričan, da je osnovna predpostavka Komisije glede časa, ki bi ga morala vzeti pritožniku za vožnjo domov, pravilna.

Vendar je menil, da se vprašanje, ali se je oseba lahko vrnila domov pred polnočjo, ne bi smelo presojati abstraktno, temveč bi moralo upoštevati konkretne okoliščine posameznega primera. Na primer, če se kandidat vrne domov z vlakom, je varuh človekovih pravic menil, da če bi vlak prispel na najbližjo železniško postajo kandidata pred polnočjo, vendar je dejansko imel zamudo in je tako prispel na postajo po polnoči, se kandidat dejansko ne bi mogel vrniti domov pred polnočjo.

V obravnavani zadevi je pritožnik trdil, da je potreboval sedem ur, da se je po razgovoru odpeljal domov, tako da je naslednji dan prišel domov ob 00.30. Ne glede na to, da se glede na zgoraj

navedeno zdi, da tokrat ni bilo pretirano, se trditve, ki jih je pritožnik navedel za utemeljitev daljšega časa potovanja, in sicer, da je moral zapustiti Bruselj v večerni prometni uri in da je moral med povratnim potovanjem vzeti odmor, ker je vozil ponoči in po napornem dnevu v Bruslju, ne zdijo nerazumne.

Poleg tega je varuh človekovih pravic ugotovil, da Komisija ni izpodbijala trditve pritožnika, da je dejansko prispel domov po polnoči dneva, ki sledi dnevu razgovora. Poleg tega ni bilo sporno, da pritožnik, če bi se vrnil domov z vlakom, ne bi mogel priti domov pred polnočjo, ampak bi prispel v Oldenburg, ne prej kot ob 7.00 naslednji dan.

3 V zvezi s trditvijo Komisije, da bi pritožnik lahko ostal v Bruslju še eno noč, je varuh človekovih pravic opozoril, da zadevna določba pravilnika ne omenja nočitve kot pogoja za dodelitev dodatnega prispevka. Poleg tega se je zdelo, da Komisija dodeli dodaten prispevek tudi, če kandidat ostane za dodatno noč, vendar brez dodatnih stroškov, na primer, če je ostal pri prijateljih ali družini v kraju razgovora.

4 Komisija je trdila tudi, da so bili dodatni prispevki, in sicer dnevnic za dneve natečaja, razgovore ali zdravniške preglede, odobreni le za vsako polno 24-urno obdobje. Vendar je varuh človekovih pravic menil, da če je to namen zadevne določbe pravilnika, njeno dejansko besedilo ne odraža tega namena. Zdi se, da je edini pogoj, ki ga določba določa za dodelitev dodatnega prispevka, ta, da kandidat ne more priti domov pred polnočjo. Zato je varuh človekovih pravic menil, da odobritve dodatnih prispevkov samo za celotno 24-urno obdobje ni mogoče uskladiti z besedilom določbe.

5 Komisija je nadalje trdila, da bi bila dodelitev dodatnega prispevka pritožniku diskriminatorna do drugih kandidatov, tudi če bi se to zgodilo izjemoma. Utemeljitev Komisije ni prepričala varuha človekovih pravic. Ob predpostavki, da so bili vsi kandidati enako obveščeni o povračilu potnih stroškov in dnevnic, je varuh človekovih pravic menil, da bi lahko drugi kandidati v položaju pritožnika pravila razlagali enako kot pritožnik. Poleg tega je varuh človekovih pravic menil, da dejstvo, da je Komisija morda uporabila napačno razlago zadevne določbe v drugih primerih, ne pomeni, da bi se lahko v primeru pritožnika oprla na tako razlago.

6 Varuh človekovih pravic je poleg tega opozoril, da je Komisija v svojem mnenju o tej zadevi priznala, da zadevna določba včasih povzroča težave pri razlagi v zvezi z opredelitvijo dnevnic. Zdi se torej, da Komisija sama meni, da ta določba ni povsem jasna. Vendar je varuh človekovih pravic v tem primeru, zlasti ker se določba neposredno nanaša na osebe zunaj Komisije, menil, da je Komisija ne bi smela razlagati v škodo zadevnih oseb.

7 Varuh človekovih pravic se je zavedal obveznosti Komisije, da zagotovi ekonomsko porabo sredstev Skupnosti. Zato je menil, da je upravičeno, da Komisija določi stroga pravila za dodelitev dodatnih prispevkov osebam, ki sodelujejo na natečajih, razgovorih in zdravniških pregledih. Vendar je varuh človekovih pravic poudaril, da je treba pravila uporabljati pravilno, dokler se ne spremenijo.

8 Na podlagi zgornjih preudarkov je varuhinja človekovih pravic začasno ugotovila, da je lahko

glede na veljavna pravila dejstvo, da Komisija pritožniku ni dodelil dodatnega prispevka, primer nepravilnosti.

Možnost prijateljske rešitve

Člen 3(5) njegovega statuta varuhu človekovih pravic nalaga, naj z zadevno institucijo, kolikor je to mogoče, poišče rešitev za odpravo nepravilnosti in zadovoljitev pritožnika. Varuh človekovih pravic je zato Komisiji predložil naslednji predlog za sporazumno rešitev:

Komisija bi lahko razmislila o tem, da bi pritožniku dodelila dodaten prispevek.

Odgovor Komisije

Komisija je v odgovoru na predlog varuha človekovih pravic navedla, da je občutljiva na njegove argumente v prid iskanju sporazumne rešitve za dokončanje obravnave pritožbe brez uporabe dodatnih sredstev. V interesu dobrega upravljanja in ob upoštevanju okoliščin obravnavane zadeve ter zelo majhnega zneska zadevnega denarja je Komisija sprejela predlog varuha človekovih pravic in se zavezala, da bo pritožniku plačala dodatni prispevek v višini 50 EUR.

Pripombe pritožnika

Pritožnik je v telefonskem pogovoru s pravnim uslužbencem, pristojnim za njegovo zadevo, navedel, da ponudba Komisije ustreza rezultatu, ki ga je želel doseči. Zahvalil se je službam varuha človekovih pravic za njihova prizadevanja.

ODLOČITEV

1 Zavrnitev odobritve dodatnega prispevka

1.1 Pritožnik, nemški državljani, je 15. marca 2006 opravil zdravniški pregled in opravil razgovor na Generalnem direktoratu Evropske komisije za izobraževanje in kulturo v Bruslju. Povrnjeni so mu bili potni stroški in dnevica v višini 50 EUR za dan zdravniškega pregleda in razgovora v skladu z ustrezno določbo „Pravila o skupnem povračilu potnih stroškov in dnevnic za osebe, ki niso povezane s Komisijo, ki jih je Komisija povabila na natečaj, razgovor ali zdravniški pregled“ (3) (v nadaljnjem besedilu: pravilnik). Vendar je pritožnik menil, da bi mu bilo treba, ker se je vrnil domov po polnoči na dan razgovora, dodeliti dodatni prispevek v višini 50 EUR. Trdil je tudi, da Komisija ni odgovorila na elektronsko sporočilo, ki ga je poslala 27. aprila 2006.

1.2 Komisija je v svojem mnenju pojasnila, da se dnevnice dodeljujejo za vsako celotno 24-urno obdobje. Glede na čas, ki ga je pritožnik navedel v svoji vlogi, je njegov skupni čas potovanja znašal 39,30 ure. Ker je to obdobje obsegalo eno polno 24-urno obdobje, je bil upravičen do enega dnevnega nadomestila.

V zvezi s trditvijo pritožnika, da se ni mogel vrniti domov pred polnočjo, je Komisija trdila, da bi lahko ostal v Bruslju še eno noč, za katero bi prejel povračilo v obliki druge dnevnice. Vendar je pritožnik menil, da bi se lahko vrnil domov pred polnočjo, kar bi bilo mogoče v običajnih prometnih razmerah. Komisija je trdila, da ne more biti odgovorna za dejstvo, da je povratno potovanje trajalo dlje, kot je bilo predvideno. Ugotovila je, da je bil čas, ki ga je navedel pritožnik, tj. sedem ur za povratno potovanje, veliko daljši od predvidenega časa za tako potovanje, ki je po navedbah specializiranih spletnih strani med 4,16 in 4,34 ure.

Komisija je dodala, da je pravilnik včasih povzročal težave pri razlagi v zvezi s splošno

opredelitvijo dnevnic, ki so bile dodeljene za vsako polno 24-urno obdobje. Zato je Komisija pri izračunu števila dnevnic za dodelitev in s tem pri prizadevanju za zagotovitev enakosti v zvezi s časom vrnitve upoštevala predvsem celotni čas potovanja. Komisija je navedla, da če bi se izjemoma odločila, da pritožniku dodeli dodaten prispevek, bi bilo to diskriminatorno do drugih kandidatov, ki bi se lahko pod podobnimi pogoji odločili ostati še eno noč v Bruslju. Ti drugi kandidati bi prejeli dodaten prispevek, čeprav bi dejansko imeli dodatne stroške, ki so bili pogosto veliko višji od povrnjenega zneska. Komisija je zato menila, da je člen 8(3) Poslovnika uporabila povsem pravilno.

1.3 Pritožnik se v svojih pripombah ni strinjal s predlogom Komisije, da bi lahko ostal v Bruslju še eno noč, ker bi po njegovem mnenju moral vzeti še en dan dopusta in ker bi dodatni stroški močno presegli povrnjeni znesek. Poleg tega je trdil, da predvideni čas potovanja med Brusljem in njegovim prebivališčem, na katerega se je sklicevala Komisija, predpostavlja idealne okoliščine brez upoštevanja potrebnih odmorov od vožnje in ga zato ni mogoče razumeti kot dejanski čas potovanja.

1.4 Po skrbni preučitvi mnenja in ugotovitev je varuh človekovih pravic na Komisijo naslovil predlog za sporazumno rešitev in jo pozval, naj razmisli o dodelitvi dodatnega prispevka pritožniku. Kar zadeva domnevno neodgovor Komisije na elektronsko sporočilo pritožnika, je varuh človekovih pravic začasno sklenil, da ob upoštevanju okoliščin primera ne bi bilo treba nadalje obravnavati tega vidika pritožbe, če bi bilo mogoče doseči prijateljsko rešitev v zvezi z vsebinskim vprašanjem, ki ga je izpostavil pritožnik.

1.5 Komisija je odgovorila, da je občutljiva na argumente varuha človekovih pravic v prid iskanju sporazumne rešitve za dokončanje obravnave pritožbe brez dodatnih sredstev. V interesu dobrega upravljanja in ob upoštevanju okoliščin obravnavane zadeve ter zelo majhnega zneska zadevnega denarja je Komisija sprejela predlog varuha človekovih pravic in se zavezala, da bo pritožniku plačala dodatni prispevek v višini 50 EUR.

1.6 Pritožnik je službe varuha človekovih pravic obvestil, da ponudba Komisije ustreza rezultatu, ki ga je želel doseči. Zahvalil se je službam varuha človekovih pravic za njihova prizadevanja.

2 Zaključek

Po pobudi varuha človekovih pravic se zdi, da sta se Evropska komisija in pritožnik dogovorila o sporazumni rešitvi v zvezi z vsebino pritožbe.

Glede na ta izid varuh človekovih pravic meni, da ni nujno, da nadaljuje obravnavo pritožnikove trditve v zvezi z domnevnim neodgovorom Komisije na elektronsko pošto.

Varuh človekovih pravic zato zadevo zaključí.

O tej odločitvi bo obveščen tudi predsednik Komisije.

Tvoje iskreno,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) „ *Dipositions en matière de remboursement forfaitaire des frais de voyage et de séjour des personnes étrangères à la Commission convoquées par elle pour un concours, un entretien ou une visite médicale ou de remboursement de ces frais* “.

(2) Prevajanje s strani služb varuha človekovih pravic. Francoska različica teh določb, ki je bila dana na voljo varuhu človekovih pravic, se glasi:

„Si le lieu de résidence est situé à une distance supérieure à 150 km du lieu où se tient le concours, l'entretien ou la visite médicale, il est accordé une contribution forfaitaire Journalière de 50 EUR.

Cette contribution forfaitaire Journalière (tranche de 24 heures entières) de 50 EUR est accordée exclusivement pour la ou les journée(s) nécessaire(s) au déroulement du concours, de l'entretien ou de la visite médicale.

Elle couvre également les frais nécessaires pour une nuit passée au lieu du concours, de l'entretien ou de la visite médicale. Si après la fin du concours, de l'entretien ou de la visite médicale, l'intéressé n'est plus en mesure de rentrer au lieu indiqué dans la Convocation avant minuit, il a droit à une contribution supplémentaire de 50 EUR. “

(3) „ *Dipositions en matière de remboursement forfaitaire des frais de voyage et de séjour des personnes étrangères à la Commission convoquées par elle pour un concours, un entretien ou une visite médicale ou de remboursement de ces frais* “.